

תשורה

משמחת הנשואין
של

יוחנן וחי' מושקא
גארדאן

יום ב', ט' סיון, ה'תשס"ט
שנת הקהל

בעזה"ת

שלום וברכה!

לאזרון טוב, ליום כלולותינו, הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק, בתשורה זו הכוללת צילומי כתבי יד קדשו, ומענות קודש, מאת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו המתפרסמים בזה לראשונה.

בראש הקונטרס בא מאמר ד"ה רני ושמחי שנאמר **ט' סיון**, ש"פ בהעלותך תשכ"ז (הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר וי"ל בקונטרס ט"ו סיון ה'תש"נ).

ברצוננו להביע בזה תודתנו לכל ידידינו ומכרינו אשר הואילו לשמוח אתנו יחדיו, וביום שמחת לבבנו, ולברכנו בברכת מז"ט, וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות. הא-ל הטוב הוא יתברך, יברך את כבודו ואנשי ביתו יחיו, בתוך כלל אחב"י יחיו בברכות מאליפות מנפש ועד בשר.

תודתנו נתונה להרה"ת פסח צבי ש"י שמערלינג על עזרתו המרובה בהכנת 'תשורה' זו.

ויהי רצון מהשי"ת שנזכה לקיום היעוד "מהרה ה"א ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים, קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה" וכו' בגאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו ותיכף ומיד ממש.

בשמחה ובברכה
מוקריהם ומכבדיהם

יוחנן וחי' מושקא

גארדאן

יום ב', ט' סיון
ה'תשס"ט, שנת הקהל
ברוקלין, נ.י.

מאמר ד"ה רני ושמחי

ש"פ בהעלותך ה'תשכ"ז

בס"ד. ש"פ בהעלותך, ה'תשכ"ז.

רני ושמחי בת ציון גוי', ומדייק אדמו"ר הזקן בתור"א (דרושי חנוכה) ד"ה זה',
 דלכאורה הי' צריך להתחיל ההפטורה דשבת חנוכה בפסוק³ ויאמר אלי גוי'
 ראיתי והנה מנורת זהב גוי', ולמה מתחילין ברני ושמחי בת ציון. ומבאר שם,⁴
 שהשייכות דרני ושמחי בת ציון לחנוכה היא, כי בת ציון קאי על כנסת ישראל בזמן
 הגלות, דבזמן הבית נקראת כנס"י בשם ציון ובזמן הגלות נקראת בת ציון, כמבואר
 שם בארוכה.

וצריך להבין, דדיוק הנ"ל [שהתחלת ההפטורה היא רני ושמחי בת ציון ולא ראיתי
 והנה מנורת זהב] הוא גם בההפטורה דשבת פרשת בהעלותך, שבסמיכות
 לזמן מתן תורתינו, דמתן תורה הו"ע חירות⁵, ואעפ"כ גם התחלת ההפטורה דש"פ
 בהעלותך היא רני ושמחי בת ציון.

ב) והנה בתור"א שם בד"ה רני ושמחי הראשון⁶ מקשר הפסוק רני ושמחי בת ציון עם
 מאמר המדרש⁷ (עה"פ⁸ צאינה וראינה כנות ציון במלך שלמה בעטרה
 שעטרה לו אמו), משל למלך כו' לא זו מחבבה⁹ עד שקראה בתי כו' לא זו מחבבה
 עד שקראה אחותי כו' לא זו מחבבה עד שקראה אמי. ומבאר שם¹⁰, דג' ענינים אלה
 (בתי אחותי אמי) בעבודת האדם הם קיום המצוות¹¹ עסק התורה והעבודה דמסירת

(1) זכרי' ב, יד. – התחלת וראש ההפטורה דש"פ בהעלותך.

(2) השני – לו, סע"ד ואילך.

(3) זכרי' ג, ב.

(4) לו, סע"ב ואילך.

(5) כמארז"ל (עירובין נד, א. שמריר פמ"א, ז (בתחלתו). ויקיר פ"ח, ג (כסופו). ועוד) עה"פ (תשא לב,

טז) חרות על הלוהות¹² – אית חרות אלא חירות, חירות מן גליות (שמריר שם), חירות מן המלכות (ויקיר שם.
 וראה גם זחי"ב ק"ג, סע"ב), אין כל אומה ולשון שולטת בהן (עירובין שם. וראה גם שמריר שם).

(6) לו, א ואילך. וכ"ה ברד"ה זה דפ' בהעלותך תרכ"י (סה"מ תרכ"ז ע' רצו).

(7) שמריר ס"פ פקודי. שהשיר ספ"ג.

(8) שה"ש ג, יא.

(9) כ"ה הלשון בתור"א וברד"ה תרכ"ז הנ"ל שם. ובכ"מ.

(10) וראה גם ד"ה הנ"ל תרכ"ז ס"ה ואילך (סה"מ תרכ"ז ע' שב ואילך).

(11) כ"ה להדיא בתור"א שם (לו, סע"ד).

(*) כמובן מזה שנרשם בין המאמר דפ' נשא להמאמר דפ' שלח.

בכתי"א (הובא ברשימת מאמרי דא"ח דאדמו"ר מהר"ש ע' 3 בשובה"ג) רשום על ד"ה זה, שבת חנוכה
 תרכ"ז. ולכאורה הכוונה שנאמר בשבת חנוכה, שהרי נסדר בפ' בהעלותך.

נפש. דבקיום המצוות האדם המקיים את המצוה הוא בחי' מקבל (בת), שהוא מקבל את ההמשכה שנמשכת ע"י קיום המצוה. וע"י עסק התורה נעשים ישראל אחים ורעים להקב"ה (אחותי). וע"י העבודה דמס"נ נק' בשם אמי, שהם משפיעים כביכול בהקב"ה. ויש לקשר זה עם המבואר בכ"מ¹² עה"פ בעטרה שעטרה לו אמו, דהעטרה שעטרה כנס"י (אמו) להקב"ה הוא ע"י שהקדימו נעשה לנשמע, כי הביטול הדקדמת נעשה לנשמע הוא כהביטול דמס"נ¹³.

ויש לומר, דמהטעמים שקוראין פרשת בהעלותך את הנרות לאחר חג השבועות¹⁴ הוא, כי נרות קאי על נשמות ישראל כמ"ש¹⁵ נר הוי' נשמת אדם¹⁶, דפירוש נר הוי' הוא שהנשמה מאירה (משפעת) כביכול להוי'¹⁷, וכדאיתא במדרש¹⁸ עה"פ בהעלותך את הנרות שישראל מאירין למי שמאיר לכל העולם, וענין זה שייך לחג השבועות, עטרה שעטרה לו אמו. ועפ"ז צריך להבין עוד יותר מה שההפטורה דש"פ בהעלותך את הנרות (ענין אמי) הוא רני ושמחי בת ציון.

ג) והענין הוא, שההמשכה שע"י קיום המצוות, בתי, היא המשכה נעלית יותר מההמשכה שע"י העבודה דאחותי ואמי. כי העבודה דמס"נ (אמי) ועד"ז עסק התורה (אחותי), מכיון שהיא עבודה רוחנית, יש לה שייכות לההמשכה שנמשכת על ידה, וכיון שההמשכה שע"י העבודה דאחותי ואמי היא כמו אתערותא דלעילא שמתעוררת ונמשכת ע"י אתערותא דלתתא, ההמשכה היא רק ממקום שאתעדל"ת מגעת לשם. וההמשכה שע"י מעשה המצוות, שעשיית המצוה היא עש"י גשמית שאינה בערך כלל¹⁹, היא כמו אתעדל"ע שמצד עצמה, ולכן ההמשכה היא מעצמות אוא"ס²⁰.

(12) סדי"ה צאינה וראינה עורית (סדי"מ עורית ע' רכה).

(13) ראה גם סה"מ תרכ"ט ע' קפד ואילך, שהביטול דנעשה הו"ע למסור נפשו באחד. ולהעיר גם מלקו"ת אמור לה, סע"א ואילך, דשתי העטרות שנתן בראשן של ישראל הוא ע"י המצוות והתורה (בתי ואחותי), והעטרה שנטל לעצמו, היא העטרה שעטרה לו אמו. ע"י מס"נ באחד.

(14) אלא שבכמה שנים קוראין גם פ' נשא לאחר חג השבועות. וע"ד שפרשת במדבר קוראין לעולם בהשבת שלפני חג השבועות ולפעמים גם פ' נשא.

(15) משלי כ, כז.

(16) לקו"ת פרשתנו (בהעלותך) רד"ה בהעלותך את הנרות (כט, ג). רד"ה ראיתי והנה מנורת זהב גוי (לג, ב). רד"ה זה תרכ"ז (סדי"מ תרכ"ז ע' רצז). ובכ"מ.

(17) סה"מ תרכ"ז שם. וראה עד"ז תו"א שם (לו, א).

(18) במדב"ר פרשתנו פט"ז, ה. הנחומא פרשתנו ד. וכ"ה גם בשמ"ר פל"י, כ. – הובא בסה"מ תרכ"ז

שם.

(19) ראה המשך תרס"ז ע' נה.

(20) ראה תו"א שם (לו, ג) בענין המעלה דבת ציון, יש אתערותא דלעילא שהיא לעילא לעילא מקום

שאין אתערותא דלתתא מגעת שם כלל.

וזהו רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך, שהנני בא כולל שני ענינים. הנני מוכן מעצמי שלא ע"י אתעדל"ת²¹, בא, אני בעצמי כביכול אוא"ס ב"ה ממש²².

ויש להוסיף, שהמעלה והעבודה דבתי על העבודה דאחותי ואמי היא גם בנוגע להאדם העובד. שבהעבודה דאחותי ואמי נרגש בדקות מציאותו של האדם העובד, גודל העילוי והעבודה שלו [העילוי והעבודה עצמה (העבודה דעסק התורה, ומכש"כ העבודה דמס"נ), והעילוי שנעשה ע"י עבודתו, שנעשה אח להקב"ה ויתירה מזו שמשפיע כביכול בהקב"ה], ובהעבודה דבתי (קיום המצוות) נרגש הביטול שלי²³, הן בנוגע להעבודה עצמה, שכל עבודתו היא רק לקיים ציווי הקב"ה, והן בנוגע להמשכה שע"י עבודתו, דזה שע"י קיום המצוות נמשך עצמות אוא"ס הוא לא מצד ענינו של האדם המקיים את המצוות אלא מפני שהמצוות הם רצון וציווי העצמות. ויש לומר, דע"י הביטול הוא נעשה כלי להאור שנמשך ע"י המצוות. וזהו כי הנני בא ושכנתי בתוכך, שההמשכה דהנני בא, אני בעצמי כביכול, היא בתוכך, בפנימיות.

ד) וצריך להבין, דכיון שאמי היא העבודה דמס"נ, דמס"נ הו"ע הביטול, ובפרט לפי המובא לעיל (סעיף ב) דהעטרה שעטרה כנס"י (אמו) להקב"ה הוא ע"י שהקדימו נעשה לנשמע, שהביטול דהקדמת נעשה לנשמע הוא הביטול לבעל הרצון²⁴, מהי המעלה בהביטול דבתי על הביטול דאמי. ויש לומר בזה, שהביטול דהקדמת נעשה לנשמע, הוא שישראל קיבלו עליהם עול מלכות שמים. ולכן, אף שהביטול דקבלת עול מלכות שמים הוא (לא רק בנוגע לכח המעשה שלו, שיעשה כל מה שיצטווה, אלא גם) בעצם מציאותו²⁵, שכל מציאותו הוא זה שהוא עבדו של המלך, מלך מלכי המלכים הקב"ה, מ"מ, כיון שהקבלת עול מלכות שמים באה מצד האדם, שהוא קיבל עליו להיות עבדו של המלך, הרי בביטול זה מעורבת גם מציאותו של האדם [ועד"ז הוא בנוגע להמס"נ דבחי' אמי, שהמס"נ היא מצד טבע הנשמה²⁶]. ואמיתית הביטול הוא כשהביטול הוא מצד האדון.

21) שערי אורה שער החנוכה ד"ה רני ושמחי פכ"א (לג, ב).

22) לשון התרא"ם.

23) ראה גם ד"ה החודש התשל"ה ס"ד (לעיל ע' קצו) ובהנשמנו שם, שהמעלה דבתי היא בענין הביטול.

24) בכ"מ (ד"ה בחודש השלישי התשכ"ט ס"ז (לעיל ע' רסב)). וראה לקרית במדבר יד, א. ועוד) שנשמע הוא ביטול להרצון ונעשה הוא ביטול לבעל הרצון. ובד"ה בששה"ק התשי"ט ס"ב (סה"מ התשי"ט ע' 148), שגם הקב"ע דנעשה הוא בכלל ביטול להרצון, והביטול לבעל הרצון הוא בהקדמת נעשה לנשמע.

25) ראה בארוכה ד"ה בחודש השלישי הנ"ל ס"ח (לעיל ע' רסג).

26) ראה בארוכה סה"מ מלוקט ח"ג ע' עב, דהמס"נ שמצד הנשמה, כיון שהיא מצד טבעה, היא

בחית מצאות.

ויש לומר, דזהו מ"ש²⁷ כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים, דזה שישאל הם עבדים של הקב"ה הוא (לא רק מפני שהם קיבלו עול מלכותו ית', אלא גם) מפני שהקב"ה הוציא אותם מארץ מצרים, שע"ז הם מוכרחים להיות עבדים²⁸. וענין זה נמשך בעיקר בשעת מתן תורה²⁹.

ה) ועפ"ז יש לבאר מעלת הביטול דבתי על הביטול דאמי [אף שהביטול דבתי (עול מצוות) הוא בנוגע לכח המעשה, לעשות מה שנצטווה, והביטול דאמי (הקדמת נעשה לנשמע, עול מלכות שמים) הוא בעצם מציאותו (כנ"ל סעיף ד)], כי העול דישאל לקיים את המצוות שניתנו במתן תורה הוא מפני שבמתן תורה עשה הקב"ה אותם לעבדים, אמיית הביטול. ויש לומר, דזה שמבאר בכ"מ³⁰ דבת הוא בחינת מקבל, דלית לי' מגרמי' כלום והוא רק מקבל מה שנותנים לו מלמעלה, הכוונה בזה היא, שגם הביטול דקבלת עול הוא לא משל עצמו אלא שבמתן תורה בחר הקב"ה בישאל להיות לו עבדים.

[יש לקשר זה עם המובא לעיל (בתחלת המאמר) מתו"א דבת ציון קאי על כנס"י בזמן הגלות, כי הביטול דבת מתגלה בעיקר בהעבודה שבזמן הגלות. וכמבואר במק"א³¹, דבזמן הגלות, ובפרט בדרא דעקבתא דמשיחא, ההעלמות וההסתרים הם גדולים במאד, וישנם העלמות והסתרים שהאדם מצד עצמו (גם ע"י הקבלת עול שלו שמקבל ברצונו), כיון שהוא מוגבל, אין ביכולתו להתגבר עליהם, וזה שישאל מתגברים גם על העלמות והסתרים אלה הוא לפי שהביטול דקבלת עול שלהם הוא (לא מצד המציאות שלהם אלא) מצד האלקות, מפני שהקב"ה בחר בהם להיות לו לעבדים, ולגבי האלקות אין הגבלות³²].

27) בהר כה, נה. ועי' מ"ש בפנים, אולי יש לבאר (וראה נד"ז אודחי' עה"ס) כפל הלשון „עבדים עבדי הם“: דעי' שקבלו עליהם עומ"ש נעשים „עבדים“ (עבדים סתם), ועי' שהוצאתי אותם מארץ מצרים – „עבדי הם“, שהקב"ה עשה אותם לעבדים.

28) להעיר שהשעבוד דעבד שמכרוהו ב"ד הוא שעבוד גדול יותר מהמוכר עצמו – דמכרוהו ב"ד רבו מוסר לו שפחה כנענית מאשי' המוכר עצמו. ועוד כמה חילוקים (קידושין יד, ב) – דיש לומר הטעם על זה, כי המוכר עצמו הוא ברצונו, וכשמכרו אותו ב"ד הוא על כרחו.

29) להעיר ממרזיל (קידושין כב, ב). הובא בפרשי' עה"פ משפטים א, ו. ירושלמי קידושין פ"א סוף ה"ב) אוזן ששמעה על הר סיני כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם. ולהעיר שהדיבור הראשון דמ"ת הוא, אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים, ובפרשי' שם, כדאי היא ההוצאה שתהיו משועבדים לי'.

30) ראה בארוכה ד"ה החודש דלעיל הערה 23 ס"ד (לעיל ע' קצו). ושיני'.

31) ראה ד"ה הנ"ל ס"ה.

32) להעיר מתורת הבעש"ט (כשי"ט – הוצאת קה"ת – סימן מ"ז ו, ד), דהטעם שכפה הקב"ה עליהם את ההר כגינית (שבת פח, א), אף שאמרו מעצמם נעשה ונשמע (כקושיית התוספות ד"ה כפה שם), הוא ללמד שגם כשאינו חושק בתורה ועבודת ה', מ"מ אינו בן חורין ליבטל, רק יעשה על כרחו וידמה כמו

זזהו שההפטורה דש"פ בהעלותך שלאחרי זמן מתן תורתנו היא רני ושמחי בת ציון, אף שהענין והמעלה דיום חתונתו⁸ זה מתן תורה³³ הוא (עטרה שעטרה לו) אמו, כי תכלית הכוונה בהביטול דאמי שבחג השבועות הוא שע"ז יגיעו אח"כ לביטול נעלה יותר, ביטול דבתי, בת ציון.

ו) ומדייק הכתוב רני ושמחי בת ציון, שקיום התומ"צ (ציון³⁴) צ"ל לא רק בביטול, בת, אלא גם בשמחה, רני ושמחי. וצריך להבין, דכאשר האדם הוא במצב שאין לו תענוג וחיות בתומ"צ, וקיום התומ"צ שלו הוא רק בדרך קבלת עול [ייתירה מזו, שגם הקב"ע שלו היא לא באופן שרוצה לקבל עליו עומ"ש ורק שאינו יכול לפרוק ממנו עול מלכות שמים מפני שבחירת הקב"ה בישראל להיות לו לעבדים מכריחה אותו], איך יכול לפעול בעצמו שקיום התומ"צ שלו יהי בשמחה. והענין הוא, דיש עוד פירוש בבת ציון, דציון הם הצדיקים, ובת ציון הוא התקשרות עם הצדיקים³⁵. וע"י ההתקשרות להצדיקים, ובפרט לנשיאי ישראל שענינם הוא להמשיך גילוי אלקות לכל ישראל ובפרט להמקושרים ושייכים אליהם, ע"ז נמשך לו נתינת כח שקיום התומ"צ שלו יהי בשמחה, רני ושמחי. ובכלל זה הוא גם שלא יהיו לו בבלולים מענינים גשמיים³⁶, רני ושמחי גם בנוגע לבני חיי ומזוני רויחי.

וע"י ההתקשרות להצדיקים ולהנשיאים שבכל דור, ומה שנוגע לנו במיוחד הוא ההתקשרות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, יבטלו כל ההעלמות וההסתרים, כולל גם ביטול (ההעלם ד) הגלות³⁷, וכ"ק מו"ח אדמו"ר יוליכנו קוממיות לארצנו, בגאולה האמיתית והשלימה, בקרוב ממש.

שכופין אותו לעשות בע"כ" – דלכאורה, אמירתם נעשה ונשמע היא התחייבות על כל הזמנים, ומהי הקס"ד דע"י שאח"כ (לאחרי ההתחייבות), אינו חושק" יהי בן חורין ליבטל?

וי"ל הביאור כזה, דההתחייבות דנעשה ונשמע, כיון שהיא מצד האדם שהוא מוגבל, אפשר שלפעמים לא יוכל להתגבר על זה ש"אינו חושק בתורה", ובמילא הוא „בן חורין ליבטל" דאונס רחמנא פטריי (ב"ק כה, ב) וע"י שהקב"ה כפה עליהם הר כגיגית – ניתן הכח לכ"א מישראל לעשות בעל כרחו, גם כשאנו חושק.

(33) תענית כו, ב (במשנה).

(34) ראה תרי"א שם (לו, סעי"ב ואילך). שערי אורה שם פ"ח (לב, א).

(35) אוה"ת חנוכה ד"ה רני ושמחי שיב, סע"א.

(36) ראה רמב"ם הל' תשובה פ"ט ה"א.

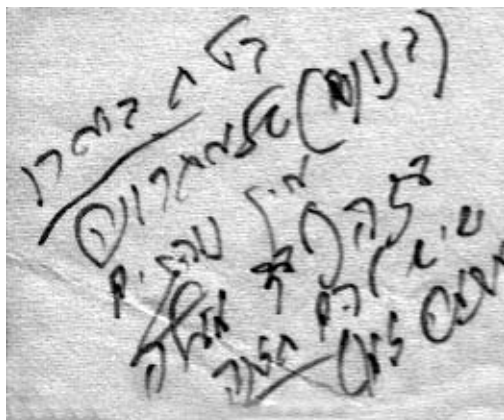
(37) שאינו מניח לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן (רמב"ם שם ה"ב).

כתבי יד קודש

מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

ע"ד מכתב לדינר

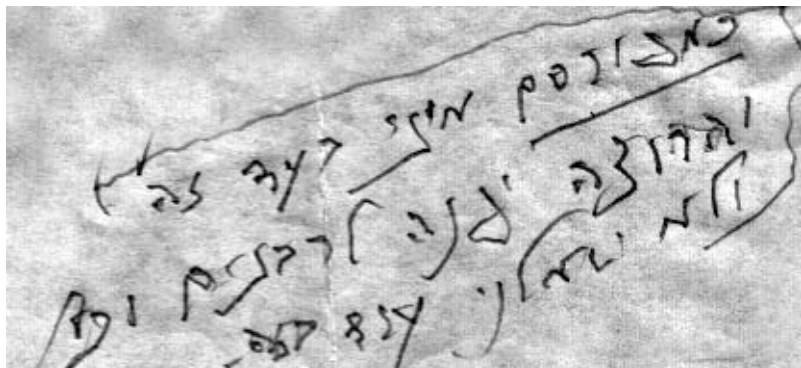
מענה לא' שביקש מכתב
עבור דינר שעושה עבור
המוסד שלו:

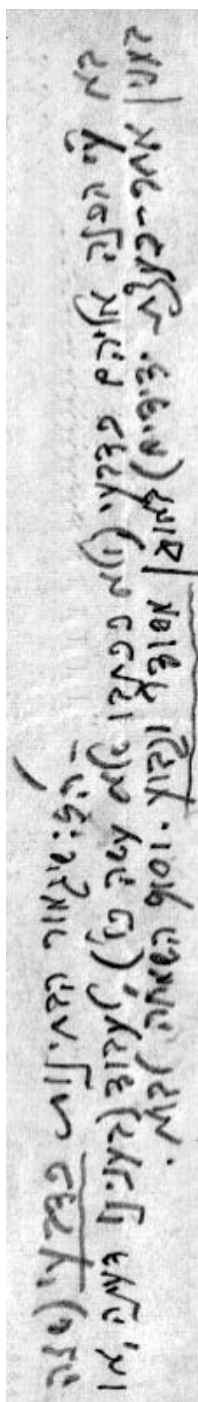
כטח ביארו (בנועם)
שלאחרונה אין
נוהגים בזה (לבד
מאלה שיש להם
חזקה מכמה זמן)

דעת כ"ק אדמו"ר ע"ד טיפולי הפרי' מסויימים

מענה לאשה שכתבה שרופאים מסויימים מיעצים לה לעשות Artificial insemination, ורופאה אחרת אומרת שרק על ידי In vitro fertilization יכולים לבוא לתוצאות ושואלת מה לעשות. כ"ק אדמו"ר הקיף את כל הקטע הזה וכתב:

כמפורסם איני בעד זה והרוצה יפנה לרבנים וכו' ולא ישאלני עוד בזה.

עבודה באופן מסודר וקבוע

מענה לאי מאניש ששאל עצת כ"ק אדמו"ר אם לשנות עבודתו וביקש ברכה להיות בשמחה ושיזכה "למלא רצונות כ"ק אדמו"ר שליט"א", ואחרי תיבות אלו כתב כ"ק אדמו"ר:

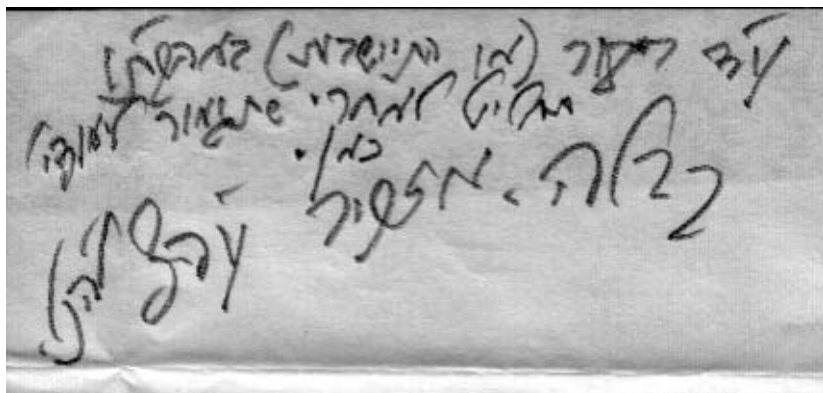
"ה"ז [=הרי זה]: שיגמור הבחינות כדבעי (שזה בא ע"י הכנה אליהם) (ולא ככתבו שלא עשה כו'), לעבוד בענינו דעתה, או בענין אחר – כעצת ידידים) באופן מסודר וקבוע. וסוף השמחה לבוא.

ביקור או התיישבות באהקת"ו

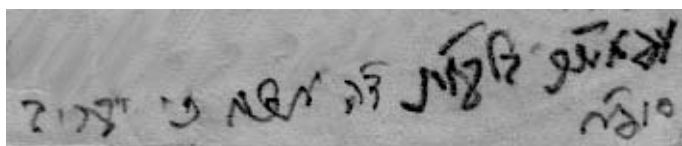
מענה לאשה אי ששאלה ע"ד עלי לאה"ק :

ע"ד ביקור (או התיישבות) באהקת"ו תחליט לאחרי שתגמור לימודי' כאן.

קבלה (=הוראה למוכירות לשלוח לה קבלה). אזכיר עה"צ להנ"ל.

עצה בעבודת ה'

מענה לאי שעל הפתקא עם השתתפותו במגבית בהתוועדות פורים תשל"ו שאל עצת כ"ק אדמו"ר לזה שכמה פעמים יש התעוררות על עבודת ה', ובפרט בהתוועדות גדולה... אך תיכף שנפסק ההתוועדות חולף ועובר ההתעוררות כו' :

עפמש"כ בלקו"ת ד"ה אדם כי יקריב סופ"א

להעיר שבסוף פ"א בלקו"ת שם כ' : "וזהו הסבה למה שקובלים אי"ע בעלי העבודה על היות בהם רוח טהרה והתעוררות לעבודת ה' על כמה שבועות ואח"כ פוסקת לגמרי כו"ו והעצה לדבר מבוארת בהמשך המאמר שם פ"ב ואילך. כנראה שתוכן המענה הוא [נוסף על זה שמראה מקום הוא לו לביאור עצה על שאלתו, גם זה] ששאלת השואל כבר נדונה בחסידות מאז, ושאפשר למצוא בחסידות התייחסות לכל הענינים בעבודת ה'.

מהו התוכן ד"הנהלה"

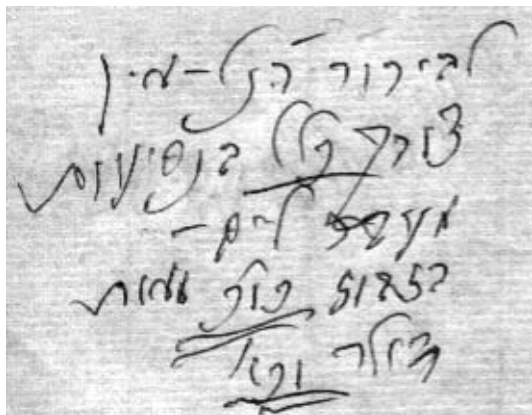
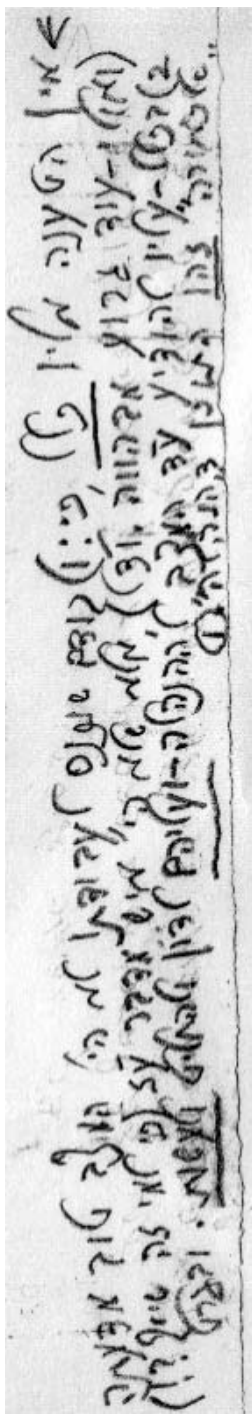
מענה לא' שנכנס לעבוד בא' המוסדות והתנצל בפני כ"ק אדמו"ר על המצב באותו מוסד :

אין הטענה אליו כלל, כי 1) קודם שנכנס לעבודתו לא הי' המצב טוב מדעתה (= ע' פתוחה, ת' קמוצה) (ואולי - עוד גרוע מבהווה. וד"ל), אלא שלא הי' איש מדבר ע"ז (= על זה) (כי למי זה שייך?!)
 2) בכלל - עליו להודיע ע"ד (= על דבר) המצב להנהלה - ועליהם לדרון ולהחליט ולעשות. ובפרט "שלאורה" זהו התוכן ד"הנהלה".

זהירות מבזבז ממון

מענה לבי' יהודים שרצו לבוא מעבר לים ל770 לבירור נושא מסויים :

לבירור הנ"ל - אין צורך כלל בנסיעות מעבר לים - בזבזו כו"ב מאות דולר וכו'

להשמע להוראות הרופא

מכתב נדיר, כתוב כולו בכתי"ק, שרשמו כ"ק אדמו"ר וביקש למסרו לאשה
א' בקראון הייטס:

ב"ה

מרת תי'

זיכער ערפילט איר אלע אנווייזונגען פון דעם דאקטער, און דער
אויבערשטער וועט אייך מצליח זיין אנזאגען גוטע בשורות, און האבן א
פרייליכען פורים.

בברכה מ. שניאורסאהן

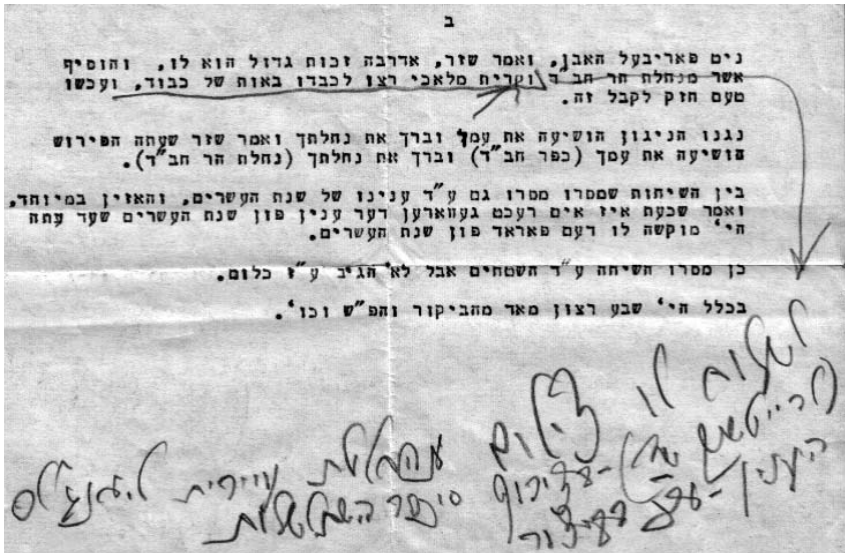
זיכער ערפילט איר אלע
 אנווייזונגען פון דעם דאקטער
 און דער אויבערשטער וועט
 אייך מצליח זיין אנזאגען
 גוטע בשורות, און האבן א
 פרייליכען פורים.
 בברכה מ. שניאורסאהן

עסקנות חב"דית הובקת עולם

על דו"ח מאת הרה"ח ר' אפרים וואָלף ז"ל מחורף ה'תש"ל:

לשלוח לו צילום מהחלטת עיירות לאנג'לס (לרייטישק שי') – בצירוף סיפור השתלשלות העניין – עכ"פ בקיצור

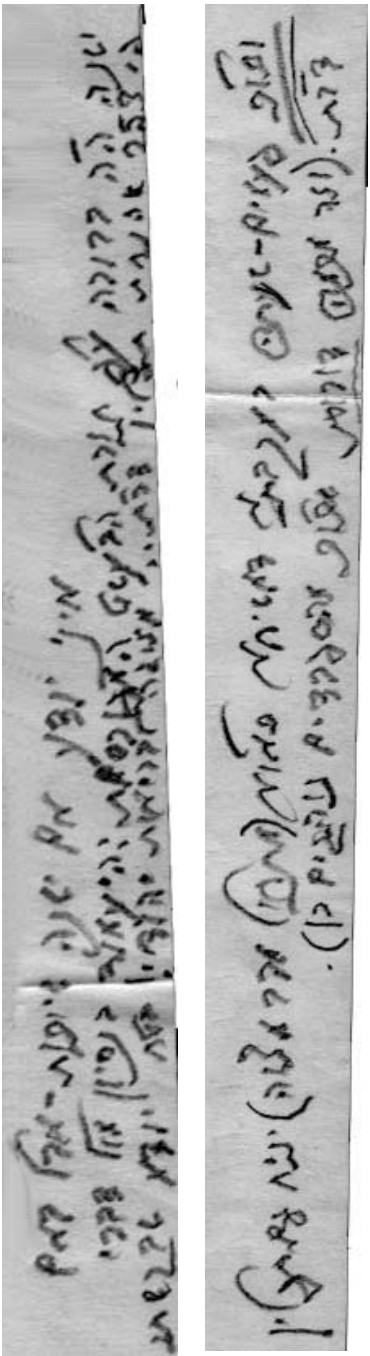
[לתוכן העניין: העיירות קרית מלאכי ול. אנג'לס הם עיירות-אחיות. בכסלו תש"ל נלב"ע חותנו של הרה"ח רש"ד ריישטיק ז"ל, ולפני נסיעתו אז לאה"ק מסר לו כ"ק אדמו"ר שליחות בקרית מלאכי בנוגע לנחלת-הר-חב"ד. רשד"ר דיבר עם גורמים שונים כו', ובחזרתו לל.א. דיבר בפני העירי' שם ומסר פ"ש מעיר האחות קרית מלאכי, והם רשמו אז החלטות שונות בקשר לקרית מלאכי. כל זה נעשה בשליחות כ"ק אדמו"ר. על הדו"ח הזה רשם כ"ק אדמו"ר הוראה שישלחו למר שזר צילום מאותם החלטות וכו']

**בעקבתא דמשיחא כאו"א
צריך להניח גם תפלין
דר"ת**

מענה לאי ששאל באם ישנה שייכות
וקשר בין מחלתו ולזה שקנה
לאחרונה תפלין דר"ת:

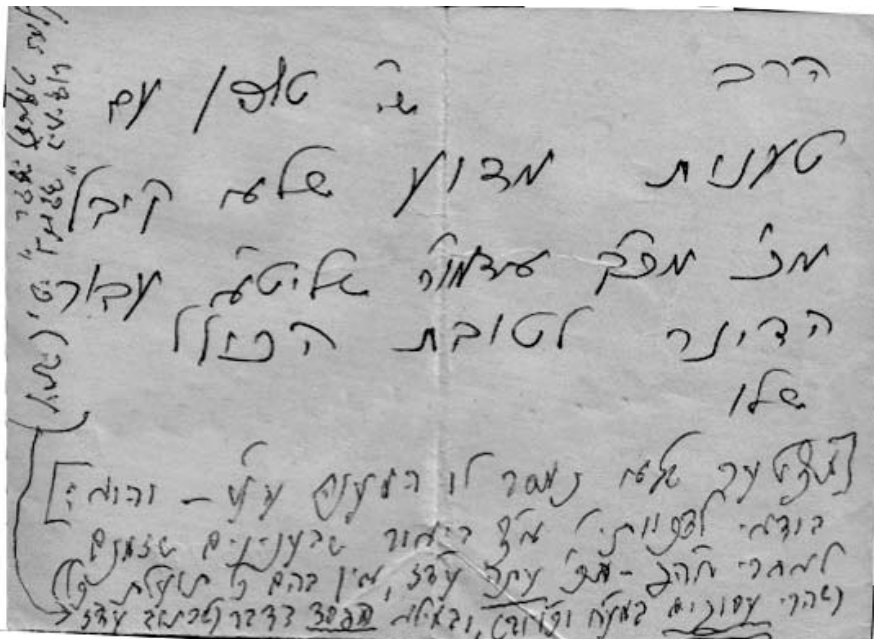
איני יודע אם ישנה שייכות –
אבל באם ישנה ה"ה ברורה ע"פ
תורת הבעש"ט המפורסמת:
היעמוד בנסיון מול דברי
היצה"ר שהנחת תפלין דר"ת .
מזיקה לבריאות יהודי! במה
יודע שבקשתי וכו"כ פעמים
– שעתה בעקבתא דמשיחא
כאו"א (מתחיל מבר מצוה) יניח
גם תפלין דר"ת. (וזה מכמה
דורות שכו"כ מהספרדים נוהגים
כן).

צריך עיתוי מתאים למכתב עבור דינר

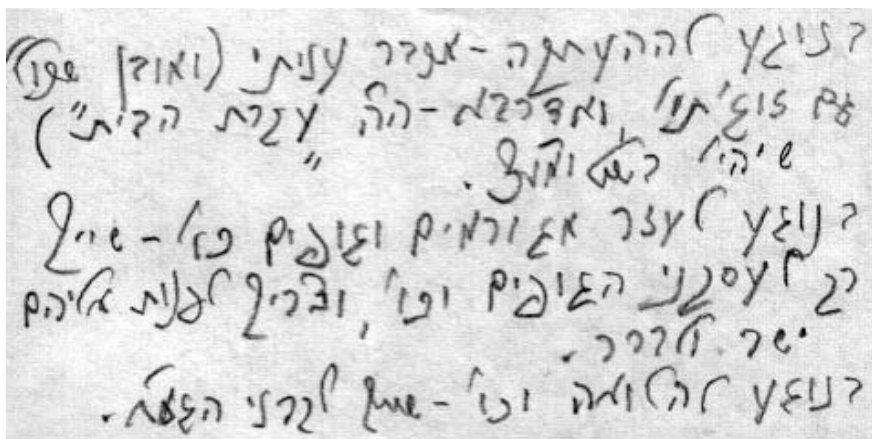
מענה על מכי המזכיר ע"ד טלפון מאיזה רב שערך דינר לטובת המוסד שלו איזה זמן לאחרי חג הפסח, וקרוב לחג הפסח התקשר למזכירות וטען למה עדיין לא קיבל מכתב מכ"ק אדמו"ר:

[מצטער שלא נמסר לו המענה ע"ע - והוא:] בודאי לדכותי' א"צ (= אין צריך) ביאור שבענינים שזמנם לאחרי חה"פ - מכ' עתה עד"ו, אין בהם כל תועלת כלל (שהרי עסוקים במע"ח (= במעות חמים) וכיו"ב), במילא הפסד בדבר (לכתוב עד"ז עתה), כי "נאבד" החידוש שבוה (לאחר זמן)

העתקת דירה וחשיבות ה"עקרת הבית"

מענה לא' שהתכוון להעתיק מקום דירתו משכונה א' לשכונה אחרת:
בנוגע להעתיקה – מכבר עניתי (ומובן שכולל גם זוג' תי' ואדרבא – ה"ה
(=הרי היא) "עקרת הבית") שיהי' בשמומו"צ.
בנוגע לעזר מגורמים וגופים כו' – שייך רק לעסקני הגופים וכו', וצריך
לפנות אליהם ישר ולברר.
בנוגע להלוואה וכו' – שייך לקרני הגמ"ח.

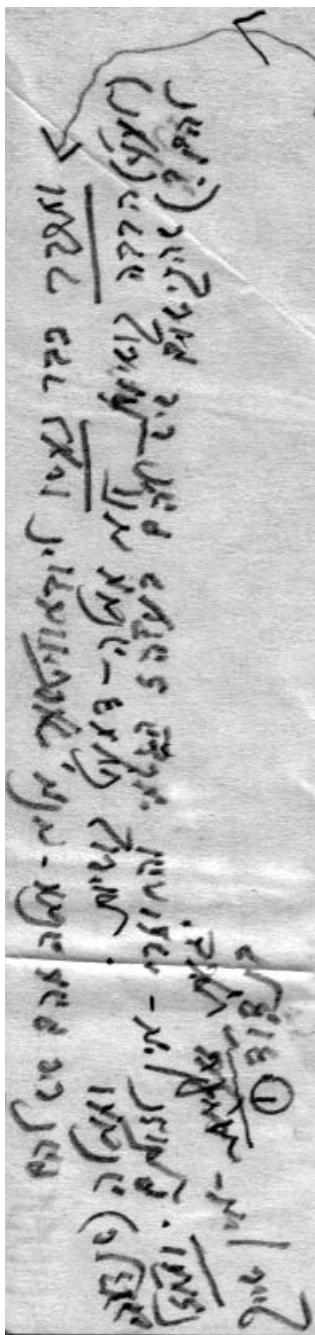

דניאע (ההעתיקה) - אנדר עניתי (ואוזן שפול)
אם שופ'תני ואפ'רלד - ה"ה "עקרת הבית"
ש"ה"י ג'ט' ו'ת"ר.
דניאע (עזר) אפ'רלד ו'פ'רלד - כ"ה - ש"ה"י
כ"ה אפ'רלד ו'פ'רלד - כ"ה - ש"ה"י
ש"ה"י ח'ת"ר.
דניאע (הלוואה) וכו' - ש"ה"י ח'ת"ר.

הסתכלות נכונה על קישויים בהיים

מענה לאי שכתב במכתבו שזה שמונה שנים שהוא ובני ביתו מנסים להעשות חסידי ליובאוויטש ומפרט את הקישויים בגשמיות בהם הם נתקלים, ושאוּלי נדרש מהם יותר יגיעה ואז ימצאו מרגוע כמאחז"ל יגעת ומצאת תאמין:

ומכבר כבר נעשו ליובאוויטשער,
אלא – מאלה מהם שיש להם
(לע"ע) הרבה קושיות ולא מאלה
– דמעט קושיות. ומאלה (שנדרמה
להם?) שהקישויים שיש להם
בעוה"ז הגשמי והחומרי – אין
לזולתם. ומחז"ל יגעת ומצאת
– אין שייך בנדר"ד.

דאס אפער אדאנהן
 סיפויס אוקיס יתנ
 אטיצור זליליון - כנתי
 איעלה אס (פאזן)
 דאס אפער אופ' היעריס
 (א) פ הא
 לע אמת - אצו עולא
 זלא, והרי הציל פוזב
 דדיסוס בעולות אלו
 יתייעץ דאזא גאטאנסים
 דנתי. השאת אפרי
 עכץ

עלי' לאה"ק עבור שידוך — באם יכול להתפרנס שם

מענה לאי שעסק בקירוב הנוער
לאביהם שבשמים ששאל באם יעלה
לאה"ק כדי למצוא זיווגו :

באם משער שבאה"ק סיכויים
 טובים יותר לשידוך בשבילו —
 כדאי שיעלה לשם (כמובן, באם
 משער שיוכל להתפרנס שם). כל
 המציל נפש אחת — מציל עולם
 מלא, והרי הציל כו"ב. בביסוס
 פעולות אלו — יתייעץ באלה
 המתעסקים בזה. השמות ואזכיר
 עה"צ.

עם מי מתאים להתייעץ

מענה לתמים אי' :

יתייעץ בעניניו עם ידידים
 — ובפרט הר"מ שלמד
 אצלם — המכירים אותו
 ותכונות נפשו וכו'.

יתייעץ בעניניו
 עם יבויס - אפרי
 הרא אלא אלא -
 הפירוס אלו
 ותעולת לעס אפרי

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
לויבאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

By the Grace of G-d
26th of Sivan, 5742
Brooklyn, N. Y.

Blessing and Greeting:

This is to acknowledge receipt of your letter of June 2nd, which reached me with some delay.

It is not my practice to take up questions which should be addressed to any competent Orthodox Rabbi, whose function it is to "Pasken Shaalos." However, I am making an exception in this case, because, although the matter is really quite simple, it is also very important.

To begin with, consider the situation: A Chuppah and sacred marriage is taking place in accordance with Jewish Law, K'das Moshe v'Yisroel. And while it is taking place, there would be present a gentile woman who is not just a spectator or guest, but one who is involved in a situation which, if it should materialize, G-d forbid, is absolutely contrary to Das Moshe v'Yisroel. And although she may not understand the exact meaning of these words, she probably would understand the general content of this sacred ceremony, or someone would explain it to her, and the incongruity, to say the least, is obvious. In light of this - could her presence at this sacred Jewish religious ceremony afford her respect or honor and give her a sense of real pleasure, knowing how the bride and bridegroom and the family and guests feel about intermarriage?

So much for the common sense viewpoint.

In addition, of course, there is the viewpoint of the Torah and Shulchan Aruch, which clearly holds that, for the good of all concerned, she should not be present there.

Should you wish to discuss the matter further with any Orthodox Rabbi, I am certain that his advice would be the same. But the matter is really so self evident that no further elaboration is needed.

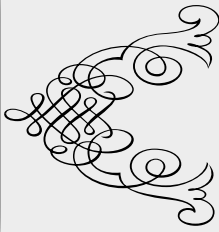
Since it is clear from your writing that your forthcoming wedding will be as it should be, K'das Moshe v'Yisroel, for a Binyan Adei Ad, an everlasting edifice based on the foundations of the eternal Torah and Mitzvoth in the everyday life, may G-d grant that it take place in a happy and auspicious hour, for real happiness both materially and spiritually.

With the blessing of
Mazel Tov, Mazel Tov

M. Schneerson

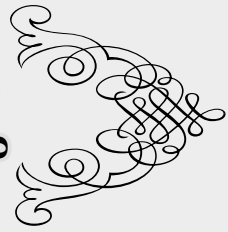
שלילת נוכחות נכרית מתחת לחופה

מכתב באנגלית לכלה שאבי' חי עם נכרית ר"ל, והנכרית רוצה ג"כ להיות נוכחת מתחת לחופה וכו' ושזה יחשב לה לכבוד גדול ויגרום לה לשמחה.

מענות קודש

מב"ק אדמו"ר נשיא דורנו

מענות קודש

סב הכלה הרה"ח הרה"ת ר' שניאור זלמן ע"ה גורארי זכה לקרובים נדירים מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו. הרש"י הי' כותב לכ"ק אדמו"ר כמעט בכל יום ויום וזכה לקבל במשך השנים אלפי מענות מכ"ק אדמו"ר. מהם היו מענות לשאלות הנוגעות לעניניו הפרטיים, ומהם עבור ענינים כלליים.

פעמים רבות הביע הרבי בפני הרש"י – ביחידות או בכתב – אי שביעות רצון מאופן התמסרות אני"ש לעניני הרבי בכלל ובמיוחד בדברים העומדים על הפרק. לפעמים ניסה הרש"י להיות סגור עבור אני"ש ובמקביל התבטא הרבי אליו בביטויים מיוחדים המשקפים מורת רוח על שלא נתמלאו הוראותיו במילואם.

לפננו צרור מענות שנרשמו, על אף שאין לנו העתק ממכתבים של הסבא מבאים אנו המענות.

בתוך המענות יש לפעמים הוספת תיבות וכיו"ב שכתבם הרז"ג ובאים כאן באותיות קטנות יותר.

אלו שלא ידעו את יוסף

לפלא שאינו מרגיש כלל ש"הלימוד זכות" שלו על חוסר הפעולות המבהילה – שוללת הלימוד זכות הכי חלושה שאמרו אלו המתים מספר שמרגישים עדיין

שצריך למצוא איזו אמתלא עכ"פ על החלטתם דאנ"ש שי' הנחושה גאר ניט טאהן ויהי' מה

והוא שא"א בשו"א עפעס אויפטאהן!

והוא מאריך ע"ד המפורסם לכל שדוקא אלו שלא ידעו את "יוסף" ולא למדו בתו"ת שמעבר לים וכו' וכו'

הם כוונתי (להצעירים והנשים)

(א) עושים בפועל

(ב) מצליחים בהפלגה

(ג) יוסיפו בכל הנ"ל

נסיעה מאה"ק לחו"ל

בכלל – איני מתלהב לשמוע דנסיעה מאה"ק תו"ת לחו"ל. (לכד מהיתר הרמב"ם הלכות מלכים שאינו שייך בנידו"ז)
באם קשור לבריאות (כולל מנוה"נ (מנוחת הנפש) וכו') – כדעה אחידה דשני רופאים
השמות אזעה"צ לכל הנ"ל

באם היה מצער

מצער מאוד ? למי ?!

באם הי' מצער עכ"פ קצת למי שהוא – היתה חלה הזזה עכ"פ במשך 23 שנה ולא ירדה ר"ל משנה לשנה

הזכות

התחלה טובה

ולמה המשך סותרה?

(ב) אעה"צ

קוראים המארגען זשורנאל מיט אַ גישמאק וכל עניני לויבאוויטש אין עושים שום דבר ממש

עניתיו וכמה פעמים שאין ביכולתי – (ואין זה תלוי ברצון) – להיות שמש ושליח של כאו"א להביא סברותיו רצו"ש ואח"כ להודיעו המענה ואח"כ המענה שלו על המענה להודיע חזרה וכו' וכו', ובפרט שכרובא דרובא משתמשים בי לא בכדי לעשות מה שהוא כ"א בכדי הסברא להאשה ולהנכדים

היתכן שאני מרעיש יותר משנתים ופלוני ופלוני קוראים המארגען זשורנאל מיט אַ גישמאק וכל עניני לויבאוויטש אין עושים שום דבר ממש.

ועניתיו ג"כ – שגם בחילוקי דיעות יזמינם לרב מאנ"ש שי'

ולמי נוגע הדבר

מוקדש
לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

ולזכות

החתן הת' יוחנן והכלה מרת חי' מושקא שיחיו
גארדאן

לרגל יום נישואיהם
יום ב' פ' נשא, ט' סיון ה'תשס"ט, שנת הקהל

נדפס על ידי ולזכות הוריהם
הרה"ת ר' מנחם מענדל וזוגתו מרת רחל שיחיו גארדאן
הרה"ת ר' ישראל מאיר וזוגתו מרת חנה שיחיו דיסקין

ולזכות זקניהם

מרת מרים שתחי' גארדאן
הרב ירחמיאל בנימין הלוי וזוגתו לאה שיחיו קליין
מרת העניא חאשא שתחי' שוסטערמאן
הרב שמעון משה וזוגתו חנה הינדא שיחיו דיסקין
הרב מנחם נחום וזוגתו אסתר שיחיו שטרנברג